

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.143/2026/8.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. június 2. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A különös kegyetlenséggel, több ember sérelmére elkövetett emberölés büntettének kísérlete miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2025. november 28. napján kihirdetett 11.B.16/2025/56. számú ítéletét megváltoztatja.

A szabadságvesztést fegyházban rendeli végrehajtani.

Egyéb részekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A vádlott jelenlegi tényleges tartózkodási helye: büntetés-végrehajtási intézet megnevezése.

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek már nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatával Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntettének kísérletében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) és f) pont]. Ezért 7 év börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint beszámította a szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. K. K. M., sértett2, sértett3 és fk. K. K. sértettek vonatkozásában a vádlottal szemben megelőző távoltartást rendelt el. Kötelezte a terheltet 1 277 327 forint bűnügyi költség megfizetésére, megállapítva, hogy 175 185 forint bűnügyi költséget az állam visel.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen a kihirdetést követően egyrészt az ügyészség a vádlott terhére, a szabadságvesztés és a közügyektől mellékbüntetés tartamának súlyosítása, valamint a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának börtön helyett a törvény szerint irányadó fegyházban történő megállapítása érdekében jelentett be fellebbezést. Indokai szerint a joghátrány mértéke eltúlzottan enyhe, figyelemmel az irányadó tizenötévi középértékre. A vádlott a bűncselekmény elkövetését csupán ténybelileg ismerte be, a bűncselekmény

többszörösen minősül (különös kegyetlenséggel, több ember sérelmére), az elkövetés ittas állapotban történt, így a vádlott a büntettségével együtt fokozott veszélyt jelent a társadalomra, ezért a büntetés súlyosítása szükséges. Emellett az elsőfokú bíróság túlzott jelentőséget tulajdonított a büntetés kiszabása során értékelt enyhítő körülményeknek, amikor a törvény szerinti fegyház fokozat helyett eggyel enyhébb börtön fokozatban rendelte el a szabadságvesztés végrehajtását, ezért a jelzett rendelkezések megváltoztatására, az ítélet egyéb rendelkezéseinek pedig helybenhagyására tett indítványt (58. sorszámú elsőfokú irat).

[3] Másfelől a vádlott és a védő a cselekmény téves jogi minősítése miatt és a büntetés enyhítése céljából terjesztettek elő jogorvoslatot (56. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 23. oldal).

[4] A védő a fellebbezése írásbeli indokolásában azzal érvelt, hogy a sérelmezett ítélet részben megalapozatlan. A vádlott tagadta az eljárás során, hogy bárki életét ki akarta volna oltani. Tudatában volt annak, hogy a lakók még ébren vannak és a tűz az utcában lakók számára is jól észlelhető lehet. Az igazságügyi szakértő szerint a tűz áttérjedése a ház lakóterére nem volt valószínűsíthető, ezért az egész cselekmény alkalmatlan volt arra, hogy a vádlotti cselekvőség folytán emberi életek kerüljenek veszélybe. Vitatta továbbá a kérdéses fenyegető tartalmú Messenger üzenet küldését, ami álláspontja szerint nem lett bizonyítva az eljárásban. Ezen okok miatt a közveszély okozására irányuló szándéokra lehet csak következtetni, eshetőleges ölési szándéokra azonban nem. A vádlott legfeljebb a veszélyhelyzetbe nyugodott bele. A cselekmény így jóval enyhébben minősül, mely a büntetés lényeges enyhítését is szükségessé teszi (másodfokú bírósági irat 7. szám).

[5] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.141/2025/11. számú észrevételében az ügyészségi fellebbezést indokainál fogva fenntartotta, míg a védelmi jogorvoslatokat nem találta megalapozottnak, ezért az ítélet súlyosítását, a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatának fegyházra történő megváltoztatását indítványozta tanácsüléssel elbírállás mellett.

[6] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet elleni két irányú fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 598. § (2) bekezdése alapján – az ügyészségi indítvánnyal egyetértve – tanácsüléssel bírálta el.

[7] Az ügyészségi fellebbezés részben alapos, míg a védelmi jogorvoslatok nem voltak megalapozottak.

[8] Az ítéltábla – a védelmi fellebbezések okára és irányára tekintettel – a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján a támadott ítéletet az azt megelőző eljárással együtt teljeskörűen bírálta felül. A revízió kitért az eljárási szabályok betartására, az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a cselekmény jogi minősítésére, a büntetés kiszabására, az indokolás helyességére és az egyéb rendelkezésekre is, figyelemmel a Be. 590. § (7) bekezdésre.

[9] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem olyan súlyos relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pont], amely az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna.

[10] A törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 591. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[11] A ténybeli felülbírálat során kiemelendő, hogy a bíróság valósághűen, helyesen és hiánymentesen rögzítette a büntetőjogi szempontból fontos központi és azokat összekötő tényeket. Megalapozatlansági ok nem volt feltárható, ezért az ítélet megalapozottnak minősül (BH2024. 106).

[12] A törvényszék az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat feltárta és azokat körültekintően, mindenre kiterjedően megvizsgálta, figyelemmel a vádlott több ízben módosított védekezésére. Értékelési körébe vonta az ingatlanban tartózkodó tanúk, illetve a tüzet távolabbról személygépkocsiból észlelő, majd az oltást megkezdő tanú3, tanú4 és B. R. J. érdektelen tanúk vallomásait. A tárgyaláson lejátszotta a térfigyelő kamera feltételét és annak anyagát is bizonyítékként értékelte, ahogy hangsúlyt fektetett az igazságügyi szakértői bizonyításra (elme, pszichológus, vegyész, tűzvédelmi) és megállapításaira is.

[13] Az így rendelkezésére álló bizonyítékokat okszerűen, a logika szabályait szem előtt tartva külön-külön és kölcsönhatásukban igen gondosan értékelte. Nem tévedett ezen értékelő tevékenysége során, amikor a vádlott védekezésével szemben a tényállást K. K. M., sértett2, sértett3, R. N., továbbá tanú3, B. R. J. és tanú4 tanúk vallomásaira, az igazságügyi tűzvédelmi szakértő tárgyaláson kiegészített megállapításaira, és az igazságügyi vegyészszakértő szakvéleményére alapította.

[14] Az elsőfokú bíróság – büntethetőségi akadály hiányában – törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a terhére megállapított élet elleni bűncselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jognak. Az e körben igen részletes, eseti döntésekkel is alátámasztott indokokkal az ítéltábla – azok megismétlése nélkül – mindenben egyetértett.

[15] A vádlott elkövetéskori aktuális tudatartamára, ezáltal a szándékára a 3/2013. Büntető jogegységi határozat (BJE) iránymutatásai szerint a feltárt alanyi és tárgyi tényezők alapján vont következtetést a törvényszék. A terhelt önhibából eredő ittas állapotban volt, ezért az alanyi tényezők is a tárgyi oldali elemek felől voltak megítélhetők (III. Büntető Elvi Döntés) és azok egyértelműen igazolják az elsőfokú bíróság jogi álláspontját.

[16] A másodfokú bíróság osztotta azon jogi érveket is, amelyek folytán a bíróság elvetette a védelem azon érveit, hogy a vádlott bűncselekménye közveszély okozás büntette kísérleteként értékelendő. Közveszély egyébként sem alakult ki és annak reális veszélye sem állt fenn, viszont az érintett ingatlanban tartózkodók élete ellen a cselekmény valóban kísérleti szakba lépett, mely nyilvánvalóan távoli, de a törvényi tényállás keretei közé illeszkedett. Az alanyi oldalon kifogástalanul lett megállapítva a vádlott eshetőleges ölési szándéka.

[17] Helyes továbbá az élet elleni bűncselekmény mindkét minősítő körülményének (különös kegyetlenséggel és több ember sérelmére elkövetés) megállapítása is. Az e körben kifejtett indokok szintén hiánytalanok.

[18] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásakor irányadó bűnösségi körülményeket feltárta, így a vádlottal szemben enyhítő szakasz alkalmazásával a büntetési célok elérésre alkalmas, a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló, tetterányos büntetést szabott ki. A vádlott ugyan korábban ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt két ízben volt felelősségre vonva, viszont a kísérlet távoli, a teljes kárt önként még az eljárás alatt megtérítette, a bűncselekmény elkövetését megbánta, ezért az ítéltábla a büntetési tartam súlyosítására nem látott megfelelő alapot. Ezzel szemben a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát az elsőfokú bíróság által alkalmazott börtön fokozat helyett a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján fegyházban határozta meg. A törvényszék az ítélet [115] bekezdésében az eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel határozta meg, azaz értékelte a súlyosító és az enyhítő körülményeket, de ezek már jelentős értékelést kaptak akkor, amikor az enyhítő szakasz alkalmazásával az irányadó középérték alatt került kiszabásra a főbüntetés. Erre figyelemmel az ítéltábla további kedvezményt nem tartott indokoltnak, ezért a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a törvényben írtak szerint változtatta meg.

[19] A büntetés túl szigorúnak sem tekinthető, ezért a kifejtettekre is tekintettel az enyhítés iránti perorvoslatok sem voltak alaposak.

[20] Az ítélet egyéb, a feltételes szabadságra bocsátás kizártságára, a bűnjelek részbeni elkobzására, kiadására, az előzetes fogvatartás beszámítására és a bűnügyi költségre vonatkozó egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezések is megfelelnek a törvénynek.

[21] Törvényesen került sor – a sértettek kérelmére – a vádlottal szemben megelőző távollattartás elrendelésére is.

[22] A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a szükséges részben a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával –helyes indokaira figyelemmel – helyben hagyta.

[23] A vádlott által az előzetes fogvatartásban töltött idő további beszámítása a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

[24] A vádlott megváltozott tartózkodási helyének feltüntetésére a Be. 604. § (3) bekezdés c) pontja szerint került sor.

[25] A másodfokú ítélettel szemben – ellentétes döntés hiányában – a Be. 615. § (1), (2) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek.

Debrecen, 2026. június 2.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró, Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 11.B.16/2025/56. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.143/2026/8. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. június 2.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke